

รายงานการเข้าร่วมโครงการเอพีโอ
13-RP-08-GE—WSP-B
Raising Productivity in Higher Education
ระหว่างวันที่ 7 – 11 ตุลาคม 2556
ณ เมืองยอกยาคาร์ตา ประเทศ อินโดนีเซีย

จัดทำโดย นางสาวกรองทอง กฤษณชาญดี
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
วันที่ 23 ธันวาคม 2556

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของโครงการ

1.1 13-RP-08-GE-WSP-B: Raising Productivity in Higher Education

1.2 ระยะเวลา 7 – 11 ตุลาคม 2556

1.3 สถานที่จัด เมืองยอกยาคาร์ตา ประเทศอินโดนีเซีย

1.4 ชื่อเจ้าหน้าที่เอพีโอประจำโครงการ : Mr.Joselito Bernardo ; APO Secretariat

1.5 จำนวนและรายชื่อวิทยากรบรรยาย : 6 คน ประกอบด้วย

- (1) Prof.Hamish Coates; Research Director, Australian Council for Educational Research
- (2) Dr.Louie A. Divinagracia ; Vice President for Academia Affairs, Pelita Harapan University, Surabaya
- (3) Mr.Patdono Suwignjo; Secretary of the Directorate General of Higher Education, Ministry of Education and Culture, Republic of Indonesia
- (4) Dr.Ing.Agus Maryono; Researcher, Civil Engineering Faculty, Gajah Mada University
- (5) Dr.Charles B. Hatcher ; Senior Research Analyst, California Competes, USA
- (6) Mr.Joselito Bernardo; Director, Agriculture Department and Acting Director, Research and Planning Department

1.6 จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ 19 คน จาก 17 ประเทศประกอบด้วย บังคลาเทศ กัมพูชา ใต้หวัน ฟิจิ อิหร่าน อินเดีย อินโดนีเซีย สาธารณรัฐเกาหลี มาเลเซีย มองโกเลีย เนปาล ปากีสถาน ฟิลิปปินส์ ศรีลังกา ประเทศไทย และเวียดนาม ดังนี้

เลขที่	ประเทศ	ชื่อ	ตำแหน่ง , หน่วยงาน
1	บังกลาเทศ	Dr. Maglub Al Nur	Professor, Department of Mechanical Engineering, Bangladesh University of Engineering and Technology, Dhaka
2	กัมพูชา	Ms. Sim Sovicha	Dean, Faculty of Economics, National University of Management, Phnom Penh
3	สาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)	Dr. Liu, Ting-Yang	Professor, National Kaohsiung Normal University, Kaohsiung
4-5	ฟีจี	Dr. Ganeshwar Chand Dr. Richard Terryung Wah	Vice Chancellor, Fiji National University Executive Chair, Fiji Higher Education Commission
6	อิหร่าน	Dr. Rezvan Hakimzadeh	Vice of Faculty Dean, Faculty of Psychology and Education, University of Tehran
7	อินเดีย	Dr. Gursharan Singh	Dean of Postgraduate Studies, Punjab Agricultural University
8	อินโดนีเซีย	Mr. Nizam	Secretary for the Board of Higher Education, Director General of Higher Education
9	สาธารณรัฐเกาหลี	Ms. Kim Hey Rim	Senior Deputy Director, University Policy Division, Ministry of Education
10	มาเลเซีย	Mr. Zairon Bin Mustapha	Director, Department of Community College Education, Ministry of Higher Education
11	มองโกเลีย	Dr. Luvsandovdov Oyuntsetseg	Deputy Director for Research and Innovation, Computer Science and Management School
12	เนปาล	Mr. Ganesh Rai	Director General, Ministry of Education STRO, Tahachal, Kathmandu
13	ปากีสถาน	Mr. Farrukh Idrees	Manager Quality Enhancement Cell, Fast-National University Islamabad
14-15	ฟิลิปปินส์	Dr. Jose L. Bacusmo Dr. Maria Teresita M. Semana	President, Visayas State University Director III, Office of Policy, Planning, Research and Information, Commission on Higher Education
16-17	ศรีลังกา	Ms. B.M.S. Bandara Mr. H. Don Rasika Karunaratna	Director (Development), Ministry of Higher Education Senior Assistant Secretary, University Grant Commission
18	ไทย	นางสาวกรรทอง กฤษณชาญดี	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ, สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
19	เวียดนาม	Ms. Nguyen Thi Thu Thuy	Officer, Department of Higher Education, Ministry of Education and Training

ส่วนที่ 2 เนื้อหา/องค์ความรู้จากการเข้าร่วมโครงการ

2.1 ที่มาหรือวัตถุประสงค์ของโครงการโดยย่อ

โครงการได้กล่าวถึงภูมิหลังของการประชุมเชิงปฏิบัติการว่าระบบอุดมศึกษาที่ดีเป็นปัจจัยสำคัญต่อความยั่งยืนและการพัฒนาเศรษฐกิจระยะยาวของประเทศ ส่วนของนักศึกษาที่ได้รับการศึกษาระดับอุดมศึกษาและคุณภาพของการบริการการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาจะเป็นตัวกำหนดคุณภาพของแรงงานในอนาคต ประเทศส่วนใหญ่ในเอเชียได้เพิ่มความสนใจมากขึ้นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของอุดมศึกษา ค่าเล่าเรียนที่เพิ่มขึ้นต่อปีโดยเฉพาะในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเอกชน ซึ่งทำให้อุดมศึกษาเข้าถึงได้ยากยิ่งขึ้น สถาบันเหล่านี้ช่วยโอกาสขึ้นราคาโดยอ้างว่าค่าใช้จ่ายดำเนินการเพิ่มขึ้น หากแนวโน้มยังเป็นเช่นนี้ต่อไปจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของแรงงานในอนาคตเนื่องจากนักศึกษาจะออกกลางคันมากขึ้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องสำรวจและใช้เทคนิคใหม่ ๆ เพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ขณะเดียวกันก็สามารถลดค่าใช้จ่ายดำเนินการ การปรับปรุงผลิตภาพการผลิตจึงเป็นยุทธศาสตร์ที่จำเป็นในการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของอุดมศึกษา มาตรการในการตัดค่าใช้จ่ายที่สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งจัดทำเพื่อลดปัญหาด้านงบประมาณก็เพียงแต่กล่าวถึงมิติด้านประสิทธิภาพการใช้จ่ายในการผลิต ซึ่งการจัดการที่มีประสิทธิภาพในการปรับปรุงผลิตภาพการผลิตในอุดมศึกษาจะต้องพิจารณาถึงประสิทธิภาพขององค์กรตั้งแต่ระดับภาควิชาถึงมหาวิทยาลัยในภาพรวม

วัตถุประสงค์ของโครงการ ก็เพื่อตรวจสอบแนวทางและวิธีการที่มีอยู่ในการวัดผลิตภาพการผลิตในอุดมศึกษา และเพื่อกำหนดและส่งเสริมมาตรการต่าง ๆ ที่เหมาะสมรวมทั้งตัวอย่างที่ดีในการปรับปรุงผลิตภาพการผลิตในอุดมศึกษา

2.2 เนื้อหา/องค์ความรู้ที่ได้จากการฟังบรรยาย

เนื้อหาจำแนกตามวันที่ มีดังนี้

วันที่ 7 ตุลาคม 2556 ภาคเช้าเป็นกล่าวต้อนรับโดย Mr.Abdul Wahid Maktub, Special Advisor to the Minister, Ministry of Manpower and Transmigration การฉายวิดีโอแนะนำ APO และโครงการโดยสังเขปการถ่ายภาพร่วมกันของผู้เข้าประชุม วิทยากร และแขกพิเศษ หลังจากนั้นเป็นการบรรยายพิเศษโดย Dr.Charles Hatcher ในหัวข้อ "Concept and Approaches in Measuring Productivity in Higher Education" ซึ่งกล่าวถึงความท้าทายในการวัดผลิตภาพการผลิตของอุดมศึกษา โดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกาได้พยายามที่จะวัดว่าพวกเขามีศักยภาพในการผลิตอย่างไร การพัฒนาอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกาในปัจจุบันและความท้าทายต่อเนื่อง ต่อด้วยการบรรยายของ Dr.Hamish Coates บรรยายเรื่อง Models for Assessing Higher Education Outcomes and Performance โดยกล่าวถึงบริบทและกรอบแนวคิด รูปแบบคุณภาพ การศึกษา และการกำหนดตัวชี้วัดในการประเมินผลอุดมศึกษา

ภาคบ่ายเริ่มด้วยวิดีโอแนะนำประเทศอินโดนีเซีย และการบรรยายของวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ Dr,Louie A. Divinagracia, Academic Affairs, UniversitiesPelita Harapan, Surabaya, East Java, Indonesia เรื่อง Assessing Performance of Institutions in Higher Education : Initiatives in Asia โดยได้กล่าวถึงหลักการเหตุผลในการใช้ตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน การนิยามตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน ประเภทของตัวชี้วัด รูปแบบการปฏิบัติงาน และประเด็นในการพิจารณาและการวิจัยในอนาคต การบรรยายของ Mr.Patdono Suwignjo, Secretary of the DG of Higher Education, Ministry of Education and Culture, Republic of Indonesia เรื่อง Performance of Higher Education in Asia and its Implication to the Future Socio - Economic Development of the Region โดยได้

กล่าวถึง Demand Supply Mapping, Economic Corridor and Clustering, Indonesia Qualification Framework, Regional Mobility

วันที่ 8 ตุลาคม 2556 ภาคเช้าเป็นการบรรยายของ Dr. Hamish Coates เรื่อง Innovation to Improve Productivity in Higher Education ซึ่งกล่าวถึง Concept and Context of Productivity, Open Education Resource, Transparency Initiatives, New Academic Work, Course Redesign และ Activity Based Costing (ABC) และ Dr. Charles Hatcher บรรยายในเรื่อง Distance Learning and Online Education : Emerging Trends and Implications ซึ่งได้กล่าวถึง The Benefits of Technological Innovation in Higher Education, Caveats, Examples and Conclusions ต่อด้วย Dr.Ing. Agus Maryono บรรยายเรื่อง Distance Learning and Online Learning Models in Indonesia: Current Practices, Issues and Challenges โดยได้กล่าวถึง Internet Growth in Indonesia, SEAMEO-SEAMOLEC (South East Asia Minister Organization on Regional Open and Distance Learning Centre, Current Higher Education Program Based on Distance Learning and On-line Learning (Open and Distance Learning) in Indonesia, Type of Open Distance Learning (ODL), Number of Institutions and Programs Related to ODL, Acceptability of ODL Models to Students, Acceleration of OFL or E-Learning in Asia and ASEAN

การบรรยายในส่วนนี้ส่วนที่เป็นประโยชน์และน่าจะนำมาใช้ในการพัฒนาผลิตภาพการผลิตของอุดมศึกษาไทย ก็คือ แนวคิดของ Dr.Charles Hatcher, Dr.Hamish Coates และ Mr.Patdono Suwignjo ซึ่งได้เสนอรูปแบบ กรอบแนวคิด พร้อมทั้งตัวอย่างในการวัดผลิตภาพการผลิตของอุดมศึกษา อันเป็นประเด็นสำคัญสำหรับการอุดมศึกษาไทยที่มุ่งพัฒนาคุณภาพ หากได้มีการวัดผลการปฏิบัติงานด้วยตัวชี้วัดที่ชัดเจน ที่สะท้อนทั้งคุณภาพและปริมาณของสถาบันอุดมศึกษา จะส่งผลต่อการสนับสนุนการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาในรูปแบบต่างๆ ที่สอดคล้องกับตำแหน่ง พันธกิจ ที่จะส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเหล่านั้นเดินหน้าด้วยทิศทางที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ ตัวอย่างดัชนีการวัดคุณภาพการศึกษาและคุณภาพผลการดำเนินงานที่น่าสนใจได้แก่ ตารางที่นำเสนอโดย Dr.Hamish Coates และ Dr. Louie A. Divinagracia ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 1 ดัชนีชี้วัดคุณภาพทางการศึกษา

รายการ	ผลผลิต	กระบวนการ	ตัวป้อน
นักศึกษา	อัตราการสำเร็จ	การมีส่วนร่วมของนักศึกษา	ระดับการเข้าศึกษา
	จุดหมายปลายทางของนักศึกษา	ความคงอยู่และความก้าวหน้า	เส้นทางการเข้า
	ผลผลิตของการเรียนรู้		ความหลากหลายของนักศึกษา
	สมรรถนะของบัณฑิต		คุณลักษณะของนักศึกษา
	ความพร้อมในการทำงาน		ความปรารถนาของนักศึกษา
	ความพึงพอใจ		
คณาจารย์	ประสิทธิภาพการสอน	กระบวนการสอน	คุณลักษณะของอาจารย์/บุคลากร
	ทรัพยากรการสอน	การบริหารหลักสูตร	วัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย
		ระบบการสนับสนุน	ทรัพยากรทางการศึกษา
			หลักสูตร
สถาบันอุดมศึกษา	การเติบโตของสถาบัน	ธรรมาภิบาลด้านวิชาการ	คุณลักษณะของสถาบัน
	ชื่อเสียงของสถาบัน	การจัดการด้านวิชาการ	ทรัพยากรของสถาบัน
	การมีส่วนร่วมกับชุมชน	วัฒนธรรมทางวิชาการ	การมีส่วนร่วมกับอุตสาหกรรม

รายการ	ผลผลิต	กระบวนการ	ตัวป้อน
		การพัฒนาบุคลากร	
		ระบบคุณภาพ	

ที่มา : Coates (2007c).

ตารางที่ 2 กรอบแนวคิดของดัชนีวัดผลการดำเนินงานของ OECD (The Organization for Economic Cooperation and Development)

	การศึกษา/ผลผลิตและผลลัพธ์ (ผลผลิตและผลลัพธ์)	วิธีการเชิงนโยบายและบริบทในการจัดรูปทรงของผลผลิตทางการศึกษา (ตัวป้อนและกระบวนการ)	เรื่องราวก่อน ๆ หรือ ข้อจำกัดที่กำหนดบริบทของนโยบาย (ตัวป้อนและกระบวนการ)
ผู้มีส่วนร่วมแต่ละคนในการศึกษาและการเรียนรู้	1. คุณภาพและการกระจายผลผลิตทางการศึกษาแก่บุคคล	5. ทักษะ การมีส่วนร่วม และพฤติกรรมต่อการเรียนการสอนของบุคคล	9. ลักษณะทางภูมิหลังของนักศึกษาและอาจารย์แต่ละคน
การจัดเตรียมด้านการสอน	2. คุณภาพของการสอน	6. วิธีการสอน การเรียนรู้ และสภาพบรรยากาศห้องเรียน	10. เงื่อนไขการเรียนรู้ของนักศึกษาและเงื่อนไขการทำงานของอาจารย์
ผู้ให้บริการด้านการศึกษา	3. ผลผลิตของสถาบันอุดมศึกษา และผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา	7. สภาพแวดล้อมและการจัดองค์กรของมหาวิทยาลัย	11. ลักษณะของผู้ให้บริการการศึกษาและชุมชนของพวกเขา
ระบบการศึกษาในภาพรวม	4. ผลการดำเนินงานของระบบอุดมศึกษาในภาพรวม	8. การจัดตั้งสถาบันในเชิงระบบ การจัดสรรทรัพยากร และนโยบาย	12. บริบททางการศึกษา สังคม เศรษฐกิจ และประชากรระดับชาติ

ช่วงบ่ายวันที่ 8 ตุลาคม 2556 – ช่วงเช้าวันที่ 9 ตุลาคม 2556 เป็นการนำเสนอ Country Report ของผู้เข้าร่วมประชุมจากแต่ละประเทศ ช่วงบ่ายวันที่ 9 ตุลาคม 2556 เป็นการบรรยายของ Dr.Louie A. Divinagracia เรื่อง Matching Higher Education Programs to the Needs of Industries and Job Market in Asia: Selected Models of Industry-Academia Partnerships โดยเน้นเรื่อง ความสอดคล้องของอุดมศึกษากับความต้องการของตลาด อะไรที่เป็นอุปสรรค บทบาทของนโยบายสาธารณะ และการสร้างความแข็งแกร่งในการเชื่อมโยงสถาบันอุดมศึกษาและภาคอุตสาหกรรม

วันที่ 10 ตุลาคม 2556 ไปเยี่ยมชม Gajah Mada University และศาสนสถานบุโรพุทโธ

วันที่ 11 ตุลาคม 2556 มีการอภิปรายเกี่ยวกับกิจกรรมที่ควรดำเนินการต่อไปโดย APO จะเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนได้อย่างไร และการมอบวุฒิบัตรผู้เข้าร่วมประชุม

2.3 เนื้อหา/องค์ความรู้ที่ได้จากกรณีศึกษาของประเทศสมาชิก (Country Paper) ผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการทั้ง 17 ประเทศได้นำเสนอ country paper ตั้งแต่ช่วงบ่ายของวันที่ 8 ตุลาคม 2556 ถึงช่วงเช้าของวันที่ 9 ตุลาคม 2556 โดยแต่ละประเทศได้นั้นถึงการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ปัญหาอุปสรรค ความท้าทายและแนวทางในการแก้ปัญหาของแต่ละประเทศ ภาพที่นำเสนอแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับความสำคัญของอุดมศึกษาในการเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาประเทศ และเป็นแรงขับเคลื่อนในการเพิ่มผลิตภาพการผลิตทั้งของสถาบันอุดมศึกษา

และของประเทศที่ใช้ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ ที่ปัจจัยสำคัญคือต้นทุนมนุษย์ที่มีศักยภาพ การพัฒนาวิชาการรวมทั้ง การสร้างนวัตกรรม สถานการณ์การอุดมศึกษาในประเทศนั้น ๆ ความพร้อมและความตั้งใจของรัฐในการแก้ไขปัญหา ใน ประเด็นด้านปัญหา และแนวทางแก้ไขที่แต่ละประเทศได้หยิบยก มีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

ประเด็นที่ 1 การเข้าสู่ระบบอุดมศึกษา หลายประเทศมีปัญหาเกี่ยวกับโอกาสในการเข้าถึงอุดมศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นประเทศที่มีประชากรจำนวนมาก แต่มีภูมิประเทศที่ไม่เอื้อต่อการจัดการศึกษา ประเทศที่เป็นหมู่เกาะอยู่ห่างไกล หรือมีปัญหาด้านงบประมาณ เช่นบังคลาเทศ มีประชากร 154.7 ล้านคน เป็นผู้มีอายุต่ำกว่า 24 ปี จำนวน 70 ล้านคน แต่มีผู้เข้าศึกษาระดับอุดมศึกษาจำนวน 2.25 ล้านคนเท่านั้น สำหรับประเทศไทยโอกาสในการเข้าถึงอุดมศึกษา ค่อนข้างสูง เนื่องจากมีจำนวนสถาบันทั้งของรัฐและเอกชน และยังมีสถาบันอุดมศึกษาระบบเปิดที่รับนักศึกษาได้ไม่ จำกัด จำนวนรวมทั้งสิ้น 171 แห่ง มีจำนวนที่นั่งค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับจำนวนประชากรผู้มีอายุระหว่าง 15 – 24 ปี ที่มีจำนวนเพียง 10.25 ล้านคน มหาวิทยาลัยหลายแห่งต้องพยายามหานักศึกษาให้ครบตามจำนวนที่นั่งโดยเฉพาะ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นที่ประเทศเกาหลีเช่นเดียวกันที่มีการหดตัวของประชากร สำหรับประเทศ ที่ประสบปัญหาด้านโอกาสเข้าสู่อุดมศึกษาได้มีการแก้ไขปัญหา โดยบางประเทศมีความพยายามในการสร้างโอกาสทาง การศึกษาระดับอุดมศึกษา เช่น **อินโดนีเซีย** พยายามพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัย 10 – 20 แห่ง สร้างมหาวิทยาลัยที่เป็นธง และ Polytechnic ในทุกจังหวัด สร้างวิทยาลัยชุมชนในทุกตำบล (521 แห่ง) **อินเดีย** มีการอนุญาตให้มหาวิทยาลัยจาก ต่างประเทศมาดำเนินการอย่างอิสระ (ไม่ต้องมีหุ้นส่วนชาวอินเดีย) แต่จะต้องเป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ในอันดับ 400 แรก ในตารางการจัดลำดับระหว่างประเทศ **มาเลเซีย** มีการจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนเริ่มตั้งแต่ปี 2544 ปัจจุบันมีจำนวน 86 แห่ง ทั่วประเทศมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การศึกษาแบบองค์รวมที่มีคุณภาพและเทคโนโลยีระดับสูง โดยเป็นทางเลือกให้กับ นักเรียนที่ออกจากโรงเรียน หรือนักศึกษาที่ออกกลางคันจากการศึกษาในระบบในสาขาช่างเทคนิคและอาชีวศึกษา การ ให้การศึกษาตลอดชีวิตต่อบุคคลและชุมชนท้องถิ่นเพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตและการให้บริษัทเอกชนใช้บริการของวิทยาลัยชุมชนในการฝึกอบรมพนักงาน

ประเด็นที่ 2 การยกระดับคุณภาพการศึกษาและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน หลายประเทศมีการ ปฏิรูปการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา เช่น **เกาหลี** มี โครงการ BK 21 (Brain Korea 21) ซึ่งประกอบด้วย NURI (New Universities for Regional Innovation) WCU (World Class University) LINC (Leaders in Industry-university Cooperation) Enhancing Education Capability Project etc. **อินเดีย** มีความร่วมมือทางการศึกษาและการวิจัยระหว่างอินเดียและสหราชอาณาจักรขยายเวลาออกไปถึงปี 2559 ความร่วมมือกับสหรัฐอเมริกา ภายใต้ โครงการ Singh-Obama 21st Century Knowledge Initiative เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของ สหรัฐและอินเดีย **มาเลเซีย** มีหน่วยงานของรัฐหลายหน่วยทำหน้าที่จัดสรรงบประมาณเพื่ออุดมศึกษา เช่น The Ministry of Higher Education (Scholarship Division) The National Higher Education Fund (Perbadanan Tabung Pendidikan Tinggi Nasional (PTPTN), Ministry of Higher Education) The Public Services Department (JPA) Sponsorship Programme , Various state foundations, Government-linked companies, The private sector or non-government organizations ซึ่งทั้งหมดจะเป็นแรงขับเคลื่อนที่เข้มแข็งของอุดมศึกษาของมาเลเซีย ขณะที่ **มองโกเลีย** มีการสร้างสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับการดำเนินการหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่นและหลากหลายมิติ เพื่อนำมาซึ่งการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานการตรวจสอบในระดับนานาชาติ มีการตรวจสอบเป็นพิเศษเกี่ยวกับการ ถ่ายโอนหน่วยกิตระหว่างโรงเรียนในมองโกเลียกับต่างประเทศและการรองรับร่วมกันของโปรแกรมการศึกษาระดับ อนุปริญญา และระดับปริญญา ยกเว้นประสิทธิภาพของอุดมศึกษาผ่านการปรับโครงสร้างการบริหารมหาวิทยาลัย

ตามแผนแม่บทการศึกษา ฉบับที่ 2 (2549 - 2558) และการกำหนดสาขาที่มีลำดับความสำคัญสูงสำหรับการปฏิรูปการศึกษา **ปากีสถาน** ถึงแม้ประเทศจะอยู่ในภาวะที่ไม่สงบเรียบร้อย แต่รัฐก็มุ่งเน้นในการพัฒนาอาจารย์มหาวิทยาลัยที่นำไปสู่การพัฒนาวิชาการ การพัฒนาโปรแกรมการเรียนการสอนที่นักศึกษาสามารถดูซึมสาระทางวิชาการได้มากที่สุด กำหนดจุดเน้นของการวิจัย การประสานงานระหว่างมหาวิทยาลัยกับอุตสาหกรรมเพื่อผลิตผู้นำในอนาคต กำหนดให้บัณฑิตของมหาวิทยาลัยมีความเข้มแข็งทั้งทักษะด้านเทคนิคและจริยธรรม มีระบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพ มียุทธศาสตร์และความคิดริเริ่มในการปรับปรุงการผลิต **ไต้หวัน** มีโครงการที่น่าสนใจ และน่าจะเป็นต้นแบบที่ดีสำหรับการอุดมศึกษาไทย ได้แก่ การส่งเสริมความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัยแห่งชาติและโครงการนำร่องด้านธรรมาภิบาล การส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้ใหญ่เข้ารับการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มากขึ้น การลดช่องว่างด้านค่าเล่าเรียนระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาเอกชน การสร้างกลไกการประเมินผลมหาวิทยาลัยโดยมุ่งที่ผลลัพธ์ (result oriented) การส่งเสริมโครงการฝึกงานนอกมหาวิทยาลัยและสร้างความเข้มแข็งด้านประสบการณ์การเรียนรู้อาจารย์ ส่งเสริมโปรแกรมการศึกษาที่มีลักษณะสหวิทยาการและเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรม สร้างความเข้มแข็งให้กับกลไกที่สัมพันธ์กับทรัพย์สินทางปัญญาและผลลัพธ์ที่สัมพันธ์กับเทคโนโลยีนวัตกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างความเข้มแข็งในมาตรการเพื่อช่วยเหลือนักศึกษาที่ด้อยโอกาส การขยายการแลกเปลี่ยนข้ามช่องแคบ การศึกษานานาชาติและการศึกษาสำหรับเพื่อนร่วมชาติในพื้นที่ การเพิ่มการสนับสนุนการศึกษาตลอดชีวิตและสังคมแห่งการเรียนรู้ การสร้างระบบการติดตามประเมินผลที่มีประสิทธิภาพผ่าน Higher Education Evaluation and Accreditation Council of Taiwan”(HEEACT).

ประเด็นที่ 3 ปัญหาด้านงบประมาณ ทุกประเทศจะกล่าวถึงปัญหางบประมาณด้านอุดมศึกษาที่ไม่เพียงพอและหาระบบที่จะจัดหางบประมาณเพิ่มทั้งจากรัฐและแหล่งสนับสนุนอื่น ๆ โดยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับระบบการติดตามประเมินผลที่เชื่อมโยงกับการจัดสรรงบประมาณ การคัดเลือกมหาวิทยาลัยในการจัดสรรงบประมาณจากรัฐ ซึ่งเสนอโดยผู้แทนจาก ประเทศเกาหลี กำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกซึ่งประกอบด้วย 1) อัตราการจ้างงานของบัณฑิต 2) จำนวนนักศึกษา 3) สัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา 4) อัตราการใช้คืนทางการศึกษา 5) การบริหารวิชาการ 6) สัดส่วนของทุนต่อค่าเล่าเรียน 7) ระดับและอัตราการเพิ่มค่าเล่าเรียน 8) การลงทุนจากกองทุนของสถาบันเพื่อสร้างบรรยากาศของภาวะวิกฤตในหมู่สถาบันอุดมศึกษาและเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาให้ความสำคัญกับดัชนีที่สำคัญ ๆ โดยได้เสนอประเด็นที่ต้องพิจารณาคือ ตัวชี้วัดเหล่านั้นเหมาะสำหรับการวัดผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาหรือไม่และอาจไม่ได้ช่วยเพิ่มคุณภาพการศึกษาในมหาวิทยาลัยในระยะยาว นอกจากนี้หลายประเทศได้เสนอการสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนเพื่อเพิ่มงบประมาณด้านการศึกษา และประการที่สำคัญคือการขึ้นค่าเล่าเรียนในกรณีที่เราเห็นว่ารัฐได้จ่ายงบประมาณในสัดส่วนที่สูง นักศึกษาควรได้รับผิตชอบค่าใช้จ่ายในอัตราส่วนที่เหมาะสมด้วย

2.4 ได้ไปศึกษาดูงานที่ มหาวิทยาลัย Gajah Mada เป็นมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ที่ Yogyakarta ซึ่งเป็นเมืองที่ได้รับการยกย่องว่า เป็นเมืองการศึกษา อุดมด้วยศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ เป็นศูนย์กลางการศึกษาของประเทศ มหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำอันดับที่ 3 ของประเทศอินโดนีเซีย มีอาคารที่เป็นสถาปัตยกรรมที่ดีที่สุดของประเทศ ตั้งเป้าหมายที่จะเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลกภายใต้บทบัญญัติของปัญจศีล ก่อตั้งเมื่อปี 1949 เป็นมหาวิทยาลัยที่เก่าแก่ที่สุดและใหญ่ที่สุดของประเทศ เปิดสอนใน 18 คณะ 74 สาขาวิชา มีนักศึกษาสมัครเข้าเรียนปีละประมาณ 100,000 คน แต่สามารถสอบเข้าได้เพียง 8,000 คน มีนักศึกษารวมทั้งสิ้น 55,000 คน ในจำนวนนี้มีนักศึกษาต่างชาติ จำนวน 742 คนมีปัญหาเรื่องข้อจำกัดด้านงบประมาณ แต่มหาวิทยาลัยได้พยายามที่จะรักษาคุณภาพและความโปร่งใสของมหาวิทยาลัยไว้ให้ได้

สำหรับศาสนสถานบุโรพุทโธ เป็นศาสนสถานที่มีลักษณะทางสถาปัตยกรรมที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของศาสนา พุทธลัทธิมหายานมีชื่อเสียงมากว่าเป็นพุทธศาสนาที่เก่าแก่แห่งหนึ่งของโลก กษัตริย์แห่งราชวงศ์ไศเลนทราแห่งชวา เป็นผู้กำหนดให้ก่อสร้างขึ้น ด้วยแรงศรัทธาที่มีต่อพระพุทธเจ้า บุโรพุทโธจึงเป็นศูนย์รวมใจชาวพุทธในชวาระวมทั้งชาว เอเชียในซีกโลกตะวันออก และนับเป็นสถาปัตยกรรมที่เชิดหน้าชูตาอินโดนีเซียมากที่สุดมาทุกยุคทุกสมัยความ มหัศจรรย์ของบุโรพุทโธเกิดจากความคิดสร้างสรรค์ด้วยรูปแบบและรายละเอียดของศิลปะจากความคิดของช่างในสมัย นั้นโดยสร้างตามแบบศิลปะฮินดู-ชวา หรือ ศิลปะชวาภาคกลาง ที่ผสมผสานศิลปะระหว่างอินเดียบกับอินโดนีเซียเข้าไว้ ด้วยกันอย่างกลมกลืน

บุโรพุทโธสร้างขึ้นก่อนปราสาทนครวัดของกัมพูชาประมาณ 300 ปี ทำเลที่ตั้งเป็นเนินเขากว้างใหญ่ จำลองมาจากสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งแม่น้ำคงคาและแม่น้ำยมุนาไหลมาบรรจบกันเช่นที่ประเทศอินเดีย ต้นกำเนิดแห่งศาสนาพุทธ บริเวณที่มีแม่น้ำ 2 สายไหลผ่าน นั่นก็คือแม่น้ำโปรโกและแม่น้ำอีโด

2.4 เนื้อหา/องค์ความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (Group Discussion)

กิจกรรมกลุ่มมีเวลาน้อยเพียงช่วงเช้าวันที่ 11 ตุลาคม 2556 มีการอภิปรายเกี่ยวกับกิจกรรมที่ควร ดำเนินการต่อไปโดย APO จะเข้ามาร่วมในการสนับสนุนได้อย่างไร ที่ประชุมเห็นร่วมกันว่า APO ควรเป็นหน่วยที่จะสร้าง เติให้นักการศึกษาจากประเทศต่าง ๆ มาร่วมแสดงความคิดเห็นในหัวข้อที่เป็นประโยชน์ต่อการยกระดับผลิตภาพการ ผลิตด้านอุดมศึกษา โดยผู้เข้าร่วมนอกจากนักการศึกษาตามที่เชิญครั้งนี้แล้ว ควรได้เชิญผู้ใช้บัณฑิตของอุดมศึกษาและ ผู้มีส่วนได้เสียของการอุดมศึกษาเข้าร่วมด้วย เช่นภาคธุรกิจเอกชน องค์กรสนับสนุนด้านการศึกษาโดยเฉพาะทรัพยากร

ส่วนที่ 3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการ

- 3.1 ประโยชน์ต่อตนเอง ได้มีเครือข่ายกับนักวิชาการต่างประเทศที่สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อการพัฒนาเปิดโลกทัศน์ในการทำงาน และได้ความรู้ความเข้าใจเพิ่มเติมเกี่ยวกับการศึกษาของประเทศต่าง ๆ ที่เข้าร่วมโครงการ ความมั่นใจในการทำงานและการนำเสนองานในการประชุมระหว่างประเทศ การแลกเปลี่ยนทัศนคติ ที่สามารถนำมาประยุกต์กับการพัฒนางานนโยบายด้านอุดมศึกษาของไทย
- 3.2 ประโยชน์ต่อหน่วยงานต้นสังกัด โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาบุคลากร ถึงแม้ระยะเวลาจะสั้น แต่ก็ให้ได้มีโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมระหว่างประเทศ การปรับตัวเพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลต่างวัฒนธรรม ต่างภาษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะเมื่อประเทศเข้าสู่การเป็นสมาชิกของ ASEAN จะช่วยลดความกดดันในการทำงานและการประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การได้นำความรู้ที่ได้มาใช้ประโยชน์ในการจัดทำนโยบายและแผนของหน่วยงาน
- 3.3 ประโยชน์ต่อสายงานหรือวงการในหัวข้อนั้นๆ สำนักนโยบายและแผนที่ข้าพเจ้าปฏิบัติงานอยู่มีหน้าที่หลักในการจัดทำนโยบายและแผน อุดมศึกษา การจัดสรร และจัดหาทรัพยากร ตัวอย่างจากประเทศที่เข้าร่วมโครงการ จะได้นำมาใช้เป็นแนวคิดในการปฏิบัติงาน ที่จะทำให้มีความรอบคอบและรอบด้านมากขึ้น

ส่วนที่ 4 เอกสารแนบ

- 4.1 กำหนดการฉบับล่าสุด (Program)
 - 4.2 เอกสารประกอบการประชุม/สัมมนา (Training Materials)
 - 4.3 ประวัติโดยสังเขปของวิทยากรบรรยาย (CV)
 - 4.4 รายงานก่อนการเดินทาง (Country Paper-Thailand)
-